

अत्र नापि प्रभवति प्रानीयात् कुरुतेत्तम् ।
नोरजातेन हि विना न किञ्चित् संप्रवर्तते ॥
जग्नीवधो महाराज् । वीरधच्छ ललोङ्गवा ।
यतः प्राणभृतः प्राणः सभवन्ति विद्युत्यते ॥
तसात् प्रानीयदानाहै न परं विदाते क्रचित् ।
तत्र दयान्नरो निवं यदीक्षेत्तिमात्रः ॥
यद्यन्यं वशस्यमात्रुर्थं जलान्नमिहोच्यते ।
एहुऽप्यधि कौन्तेये । विदा तिष्ठति तोयदः ॥
सञ्जकमात्रवाप्नोति कौरिञ्चैवेद्य शाश्वतीम् ।
प्रेत्य चानन्त्यमन्ताः प्रापेभ्यच्च प्रसुच्यते ॥
तोयदो महुजयाः । खर्वं गत्वा महावृते ।
अक्षयन् समाप्नोति लोकानिविवीक्षतुः ॥

इति महाभारते दानधर्मः ॥ * ॥

“एकहस्ते इत्वं तोयरमभ्यां सर्वसम्भवतम् ॥”

इति अच्छवैवर्ते जग्नीवधम् ॥ * ॥

“उद्गृहं वामहृष्टेन वत्तोयं प्रवति द्विजः ।
सुरापैनै तुल्यं स्वाक्षरुराह प्रजापतिः ॥”

इति महुः ॥

तस्य वेदोक्तपर्यायाः । अर्थः १ चौहः २ चद्यः ३
नभः ४ अभः ५ कवचम् ६ सलिलम् ७ वा ॥ ८
वनम् ९ उत्तम् १० मधुः ११ उरीषम् १२ विष्यम्
१३ चीरम् १४ विषम् १५ रेतः १६ कशः १७
जलम् १८ वृक्म् १९ वृसम् २० तुयग्ना २१ वृ॒र्म्
२२ सुकेम् २३ घण्यम् २४ सुरा २५ अर-
विन्दानि २६ अङ्गान्तु २७ जानि २८ चायु-
धानि २९ चपः ३० चाहिः ३१ चाचरम् ३२
मोतः ३३ लप्तिः ३४ रहवः ३५ उद्दकम् ३६
पयः ३७ रसः ३८ भेषजम् ३९ सहः ४० शः ॥
४१ यहः ४२ चोजः ४३ सुखम् ४४ लक्षम् ४५
चावयाः ४६ अभम् ४७ यादुः ४८ भूतम् ४९
सुवनम् ५० भविष्यत् ५१ आपः ५२ महत् ५३
चोमः ५४ यशः ५५ महः ५६ सर्वोक्तम् ५७
स्वतीकृ॒न् ५८ सतीनम् ५९ गहनम् ६० गभै-
रम् ६१ गम्भनम् ६२ ईम् ६३ अवम् ६४ हृषिः
६५ वदा ६६ सदनम् ६७ ऋतम् ६८ योनिः ६९
ऋतस्यवेति, ७० सायम् ७१ नैरम् ७२ रथः
७३ सत् ७४ पौष्टम् ७५ संक्रम् ७६ अक्षितम्
७७ वहिः ७८ वाम् ७९ सर्पिः ८० वापः ८१
यविचम् ८२ अन्तम् ८३ इन्दुः ८४ हैम् ८५
हः ८६ खर्वः ८७ श्वरम् ८८ अवम् ८९
वपुः ९० अम्बु॑९१ तोयम् ९२ तूयम् ९३ कपीटम्
९४ शुक्रम् ९५ तेजः ९६ खथा ९७ वारि ९८
जलम् ९९ अलावम् १०० । इदमित्येकश्च-
सुदकनामानि । इति वेदविवरण्डौ १०४धायः ॥ * ॥

अस्य गुणाः ।

प्राणीयं असमाधानं क्षमहरं स्वर्णपिपासाप्तं
तद्वाच्छिविनाशनं बलकरं तेनाहरं तपेषम् ।
दृढं चुमरसं त्यजीयत्प्रमकं निवं हितं श्रोतलं
लघुक्ष्मं रसकारखं विग्रहं पीयत्वच्चीवनम् ॥

अथ तस्य भेदः ।

“प्राणीयं सुविभिः प्रोक्तं धाराजं करकभवम् ॥

तौवारच्च तथा हैमं तेषु धारं गुणाधिकम् ॥”
तत्र धारस्य लक्षणं गुणाच्च ।

“धाराभिः पतिं देशं शहीतं स्फीतवादसा ।
शिलायां वा सुधायां वा धौतादां पतितच्च यत् ॥
सौवर्णं राजते तावे स्फाटिके दाचनिर्मिते ।
भाजने व्याप्ते चापि शापितं धारसच्चदे ॥
धारनीरं चिदोवत्रमनिहै इरसं लघु ।
सौचं रसायनं लहूं तपर्णं द्वादिजीवनम् ॥
पाचनं मतिक्षम्चर्चातन्नादाहश्चमक्षमात् ।
द्वाणां इरति ततुपर्थं विशेषात् प्राणविधि लहूतम् ॥”

अथ धाराजलस्य भेदै ।

“धाराजलच्च द्विविधं गाङ्गासुदमेष्टः ॥”
तत्राङ्गासुदयोर्लक्षणं गुणाच्च ।

“आकाशग्राङ्गासवन्ति जलमादाय दिग्ग्राजाः ।
मेवैरन्तरिता दृष्टिः कुर्वन्तीति वचः सताम् ॥
भाङ्गमान्वयुजे माति प्रायो वर्षति वारिदः ।
संवृथा तच्चलं देवं तथैव चरके वचः ।
स्यापितं हैमजे पाचे राजते व्याप्तयेष्टि वा ।
प्राप्त्यलङ्गं येन मंसितं मधे ज्ञेदिवर्गवत् ॥
तहाङ्गं सर्वदोषतं शेयं सामुद्रमन्तरा ।
ततु सद्वारस्य शुक्रदिवलापहम् ।
विश्वरुद्धं देवलं तीक्ष्णं सब्कर्मसु गहितम् ।
साहुदं लाव्यन्ते माति गुर्णेयाङ्गवदादिष्टै ॥
यतोऽग्नस्य दिव्यर्वद्यदायत् सकलं जलम् ।
गिर्वलं निविष्टं स्वादु शुक्रलं स्वादिवेष्टलम् ॥”

अलए गाह ।

“फुलारविविवातेन नामानां दोमचरित्याम् ;
वर्षासु सलिलं तोदं दिव्यमप्याश्चिंति तिना ॥”

न्यथा नार्तवजलगुणाः ।

“अनार्तवं प्रसुचिन्ति वारि वारिदश्यु यत् ।
तत्तिदोषाय तर्वेष्टि देहिनां परिकीर्तिम् ॥”

अनार्तवं प्रौर्ध्वामित्याचतुर्यविविष्टम् ।

अथ करकजलस्य लक्षणं गुणाच्च ।

“दिव्यावायमित्योगात् संहताः खात् पतन्ति वा ।
पाधाग्नं खडवचापस्तः कारब्दोऽतीपमाः ॥
करकाजं जलं रुद्धं विश्वदं शुक्रं च शिरम् ।
दार्ढ्यं शीतलं सान्द्रं पितृहृतकपत्रात्कल ॥”

अथ तीव्रारजललक्षणं गुणाच्च ।

“अपि नदाः सुद्रान्ते विहिराप्त तङ्गवाः ।
धूमावयवनिर्मुक्तास्तुप्रारख्यात् ताः स्त्रानाः ॥”

अपि नदाः सुद्रान्ते विहिः । नदीप्रारभ-
सुद्रापर्यन्तं विहिरास्ते । तङ्गवाः विहिरवाः ।
धूमावयवनिर्मुक्ताः धूमाश्वरहिताः आपस्तु-
राख्याः । शुक्रं इति लोके तुषु इति च ।

“अपायः प्राणिनां प्रायो भूद्वाणाम ताहिवाः ।
तुयारामु इति हैमं रुद्धं खाहातलमपित्तलम् ॥
कपोरसमक्षटाविमेदोग्यादिरंगत् तु ॥”

अथ इति जलस्य लक्षणं गुणाच्च ।

“हिमवच्छिरादिष्टो द्वीभूयाभिवैति ।
दत्तदेव हैमं हैमं जलमाहुर्मनैविष्टः ।
हिमाम्बु शीतं पितृज्ञं शुक्रं वातविवैनम् ॥”

हैमं जलं कुहंसजलम् । चर्णे तु ।

“बौद्धेनलधमेहित-
मम्बु सुसदस्य वद्वदौभृतम् ।
पवनानेतसुदौचार्या
तद्विममिति कर्पते सुनिभिः ॥
हैमं कुहंस इति लोके ।
हिमन्तु शीतलं रुद्धं दाहं रुद्धानिविष्ट ।
न तद्वयते वातं न च पितृं न वा कपम् ॥”

चर्णं भौमं जलं तद्वेदाच्च ।

“भौममभी निगदितं प्रथमं चिविधं भौमे ।
जाङ्गलं परमानुपं ततः सापारच्च क्रमात् ॥”

तेषां लक्षणानि गुणाच्च ।

“अखोदकोऽप्यवच्छिविष्ट पित्तरकामयान्तिः ।
ज्ञातर्दी जाङ्गलो देशस्य लक्षणं जलम् ॥
वहवार्ब्बहृष्टवच्च बातश्चेष्टाव्यान्तिः ।
देशोऽनुपं देव खात आनंदं तद्वं जलम् ॥
मिश्रचिह्नसु यो देशः स हि साधारणः रुद्धः ।
नस्त्रिवृ देशे यदुदकं लहू साधारणं रुद्धतम् ॥
चाङ्गलं सलिलं रुद्धं लवयं लहू तत्तु ।
विहितवत् कपक्षतु पश्चं विकारान् कुरुते वहृन् ॥
आनुपं बायं नव्यन्ति स्वादु लिंगं च गुरु ॥
तपेण ईचनं लव्यादाद्य दोषवग्मण्युत् ॥
अथ भौगानामेव नादेयादीना लक्षणां
गुणाच्च । तत्र नादेयस्य लक्षणं गुणाः ॥
“नदा नदस्य वा नीरं नादेयमिति कीर्तिम् ।
नादेयसुदं रुद्धं वातलं लहू दीपनम् ॥
अननिष्टान्ति विश्वदं कटुकं कपचित्तदु ॥
नदाः शौलालस्त्वं वद्वान्तः स्वादु वायं लहू ॥
गुरुः शैलालस्त्वं वद्वान्तः स्वादु वायं लहू ॥
नदीसरताङ्गस्ये कूपप्रसदवणादिते ॥
उदके देशमेदेन गुणान् दोषाच्च लक्षणेत् ॥”

चर्णैऽद्विद्य लक्षणं गुणाच्च ।

“विद्याय भूमिं निवासन्त्वा वायादाद्य वायादास्त्रेत् ।
ततोयमौहिदं नाम वदन्तीति भृत्यर्थः ॥
बौद्धिदं वारे पितृज्ञमविदात्तिश्वैतलम् .
श्रीलालं भूर्वरं बलमीष्टहृतकरं लहू ॥”

अथ नैर्मस्य लक्षणं गुणाच्च ।

“शैलसाहृष्टवद्विष्टाद्यौ निर्मदो नदः ।
स तु प्रसववासाप्त लक्षणं देहं रुद्धं जलम् ॥
नैर्मसं रुद्धिक्षीरं कपक्षं दीपनं लहू ।
द्वधुरं कटुकं पत्ते वातलं स्वादपित्तम् ॥”

अथ सारलस्य लक्षणं गुणाच्च ।

“नदाः शैलादिरुद्धाया वच चंसुव तिष्ठति ।
ततु दर्शे जलच्छन्नं सदम्भः सारसं रुद्धतम् ॥
दारसं सलिलं बलं लव्याद्य मूर्वं लहू ।
रोचनं तुवरं रुद्धं बद्धमज्जन्तलं दीपतम् ॥”

अथ तद्वारस्य लक्षणं गुणाच्च ।

“प्रभस्त्रभूमिभागस्यो द्वृष्टं वद्वान्तः दीपितः ।
जलाग्न्यस्त्वागः स्वादु कपायं कटुपाकिं च ।
ताङ्गासुदकं स्वादु वद्वान्तः प्रित्तकपानहम् ॥”

अथ बायस्य लक्षणं गुणाच्च ।